

Erasmus beszámoló

2013 tavaszán Erasmus programmal ösztöndíjat nyertem a 2013/14-es tanév tavaszi félévére Hollandiába, a groningeni egyetemre. Itthon a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karán magyartanár és magyar mint idegen nyelv tanár szakos hallgató vagyok. A Magyar Nyelvtudományi Tanszék mobilitási kapcsolata azonban valószínűleg megszűnik, hiszen a groningeni egyetemen nemrégiben sajnos bezárta kapuit a magyar tanszék. Így talán én voltam az utolsó, aki kijutottam a küldő intézmény által ezzel a szakkal. Ez azt jelentette, hogy már nem volt lehetőségem a szakommal kapcsolatos tantárgyakat kint fölvenni, valamint az órákat magyar nyelven hallgatni. Ezeket természetesen itthon már tudtam. Amikor sor került a fogadó intézmény által nyújtott kurzusok közül a választásra, igyekeztem külön Erasmusos diákok részére is meghirdetett, valamint az érdeklődésemnek is megfelelő tárgyakat megjelölni. Így filmanalízist hallgattam kint angol nyelven, és a holland kultúráról, történelemről, nyelvről, festészetről szólt a másik előadásom.

A kiutazás gördülékenyen ment, nem úgy, mint a szállástalálás. Január végén utaztam, hogy kiérjek a félév megkezdése előtti Erasmusos programokra az egyetemen. A repülőjegyemet decemberben foglaltam le Eindhovenbe, ahonnan még három óra hosszat kellett utaznom vonattal a Hollandia északi részén fekvő Groningen városába.

Szállást elkezdtem itthonról keresni, ingyenesen regisztráltam jó néhány holland oldalra, ahol szobákat nézegettem, és a facebookos csoportokhoz is csatlakoztam, melyeken keresztül nap mint nap jelentkeztem az aktuális hirdetésekre. Az albérleteknél problémát jelentett a bérlőknek, hogy nem tudtam azonnal megnézni a szobát, hiába mondtam, hogy január végére már kint leszek, nem vették biztosra. Egy dologra nem voltam hajlandó, a housing office honlapján regisztrálni, magas összegű letétet fizetni, azért, hogy nekem szobát keressenek és ajánljanak. Ezt a lehetőséget maximum a legeslegvégső esetre tartogattam. Biztos pontom volt a kiutazásom előtt néhány nap szálláslehetőség egy holland párnál a couchsurfing oldalon keresztül. Így vágtam neki utamnak. A holland pár rendkívül segítőkész volt, kint vártak az állomáson, és két éjszaka helyett négy éjszakát alhattam náluk.

Szerdai napon érkeztem, és már csütörtökön, az Introduction Week-en, amelyen köszöntöttek minket és az egyetem egyik neves professzora beszédet mondott, kis Erasmusos csoportok is kialakultak két helyi vezetővel az élükön, az egyetem büféjében pedig megismerkedtem két magyar lánnyal. Bár nem volt célom külföldön magyarok társaságát keresni, hiszen ezt itthon is megteheti az ember, mégis örökké hálás leszek, amiért egymásra találtunk. Az egyik lány, aki azt hiszem, mára az egyik legjobb barátnőm lett, a lefier nevű irodán keresztül talált szobát egy kollégiumban. Beszélgettünk egy kicsit a büfében és elmondtam nekik, hogy még nincs szobám. Mondanom sem kell, hogy mennyire kétségbeestek. Mindketten nagylelkűen azonnal felajánlották, hogy meghúzódhatok náluk, amíg nem találok saját szobát. Végül a következő héttől, miután elhagytam a holland pár lakását, a lefieres kollégiumban kötöttem ki a város északi részén. Két hétig laktunk együtt barátnőmmel az ő szobájában, és nemcsak a szükség hozott hozzá közel, hanem nagyon jól egymásra találtunk és sok közös dolgot találtunk egymásban. Most, a hazajövetelünk után is tartjuk a kapcsolatot és találkozunk itthon.

A saját szobámmal pedig az volt a nagy szerencsém, hogy végül ugyanabban az épületben, két emelettel lejjebb, egy német lány kiadta a bútorozott szobáját. Azért is említem, hogy a szoba bútorozott volt, mert Hollandiában a kollégiumokban és a lakásokban is általában bútorozatlanul adják ki a szobákat. Nekem pedig nem volt mindegy, hogy kell-e vennem néhány alapidarabot a szobába, vagy csak be kell költöznöm. Nagyon szerettem a kollégiumot. A földszinten volt egy bár, ami a hét három napján nyitva volt és különböző programokat kínált estenként: filmnézést, kisebb koncerteket vagy bulikat tartottak.

A szoba után a Hollandiában elengedhetetlen bicikli beszerzése volt a következő feladatom – merthogy eddig gyalogosan közlekedtem. Biciklivétel holland városokban kötelező, hiszen nincsenek túl nagy távolságok a városban, ahhoz viszont nagy lehet a távolság, hogy azt minden nap gyalog tegyük meg. Arról nem is beszélve, hogy rendkívül felszabadító érzés a biciklizés. Mi például nemcsak a városban használtuk, hanem miután vettünk biciklistérképet, a tengerhez is tettünk egy túrát. Biciklit az egyik facebookos csoporton keresztül találtam 50 euróért.

Az anyagiakat illetően az én ösztöndíjam fedezte a szállásomat, vagy annál egy kicsit többet. A szobámért havonta 290 eurót kellett fizetnem, ez egy teljesen

bebútorozott szobáért nagyon olcsónak számít. Arra azonban az utolsó két hónapban szükségem volt, hogy költségeimet önerővel is kiegészítsem. Kint, a városban nem étkeztem gyors éttermekben vagy menzán. Magamnak szereztem be mindent a szupermarketből vagy a keddenként és szombatonként nyitva lévő piacról, és főztem magamra a kollégiumi közös konyhában. Ezen kívül minden hónapban tartottak az Erasmusosoknak közös vacsorákat, melyen minden alkalommal más nemzetiségű ételeket készítettek.

A kinti vizsgálaimnál, amellettt hogy angolul folyt kint az oktatás, tehát így is kellett felkészülnöm, nehézség volt, hogy itthon is volt néhány tantárgyam, melyekre beadandókat kellett írnom. Azonban így is azt mondhatom, hogy amiért kimentem, azt teljes mértékben megkaptam, és boldogabb, erősebb és más emberként tértem haza. Az én célom ugyanis az volt, hogy mivel a magyar mint idegen nyelv tanári szakomhoz kötelező egy felsőfokú nyelvvizsga teljesítése, az angol nyelvtudásomat szerettem volna fejleszteni. Ez sikerült is, hiszen mint már írtam, mindent angolul tanultam, a környezetemben csak az angolt használtam, és ez az utcán sem jelentett gondot, mert a hollandok jól beszélnek angolul, általánosan elmondható, hogy nem probléma számukra váltani a holland és az angol nyelv között. Természetesen ez leginkább a fiatalabb korosztályra jellemző, de az idősebbek a vonaton is szívesen megszólítottak minket pusztán rövid társalgás céljából. Ezen kívül célom volt hosszabb időt külföldön tölteni, magamat próbára tenni, más nemzetiségekkel megismerkedni, mások felé nyitni, az itthonitól eltérő atmoszférában élni.

Úgy érzem, nagyon tanulságos, élményekkel teli volt ez az öt hónap, mely gyakran hangulatváltozásokkal járt. Ha az ember hosszabb ideig egy idegen országban él, vannak napok, hogy mindent a legpozitívabban lát, majd a másik pillanatban elhagyja magát és hazamenekülne a már megszokott környezetbe. Attól, ha egy felnőtt diák ezt végig csinálja, sokkal erősebb emberként utazik haza, s talán a végén annyira megszereti a kint létet, hogy nehezen akar visszajönni a már ottani, megszokott környezetből.

Budapest, 2014. július 17.

Dudás Ágnes

(elérhetőség: maszat33@gmail.com)